

Hör du mig?

Det känns inte som att du lyssnar på mig
när jag berättar hur mycket jag saknar dig
Du kanske inte ens hör mig?

När jag önskar att tiden vore förbi
då jag behövde din hjälp
med allt som behövde göras
för att överleva

Men den tiden är inte förbi
jag sitter fortfarande fast
med en fot i avgaser och dy
och den andra i evigheten

Jag andas fortfarande gytta
och rötterna håller mig kvar
i slemmig storstadssky

När det jag egentligen behöver
är ett ställe att koppla av
släppa allt som var
och inte tänka mer

Men du hör mig inte när jag ropar din röst
för du behöver inte mig
och jag vill inte tvinga dig
att inte släppa allt som binder dig

även om det skulle vara jag
som håller dig kvar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren entusiasm med Poeter.se id #36252 innehar upphovsrätten